

wało się, że już zapomnieliśmy". Wypowiadając przekonanie, że związki zawodowe, jako najpotężniejsza organizacja gospodarcza w ogóle, w kierownictwie swoim holdują zasadzie „poddania tej w ludzi i środki finansowe tak bogatej organizacji interesom i dobru całego narodu”, min. Erhard twierdzi, jakoby w Szlezwik-Holsztynie nie udało się im zapanować nad siłami, które same rozpełtały. Potępia więc Erhard „atmosferę nienawiści klasowej i waśń socjalną”, by Niemcy „nie przegrały swego szczęścia”.

Wystąpienie Erharda dowodzi, jak wielkie znaczenie należy przypisać długotrwałej walce strajkowej w Szlezwik-Holsztynie, która daleko wykroczyła poza zwykłe rany zatargów zarobkowych.

(F. M.).

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE ZSRR — NRD

Dn. 7 stycznia br. ogłoszony został w Moskwie wspólny komunikat stanowiący wynik konferencji między delegacjami rządowymi ZSRR i NRD. Zasadniczą treść tego komunikatu można ująć w następujących punktach:

1. Rządy ZSRR i NRD uważają, że częściowym rozwiązaniem sprawy rozbicia mogłoby być utworzenie w Europie strefy ograniczonych zbrojeń obejmującej oba państwa niemieckie. Utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, który obejmowałby oba państwa niemieckie do chwili ich zjednoczenia na zasadach pokojowych i demokratycznych, odpowiada żywotnym interesom wszystkich narodów europejskich.

2. Określone w układzie o stosunkach między ZSRR i NRD z dn. 20 września 1955 r. obowiązki obu państw w sprawie rozwijania ich stosunków na zasadzie całkowitego równouprawnienia, wzajemnego poszanowania suwerenności i nieingerencji w sprawy wewnętrzne były konsekwentnie przestrzegane.

3. Oba państwa omówiły sprawy związane z czasowym stacjonowaniem wojsk radzieckich na terytorium NRD. W najbliższym czasie zawarte będzie porozumienie regulujące w sposób szczegółowy sprawy związane ze stacjonowaniem wojsk radzieckich w NRD, w szczególności zagadnienia natury prawnej, zagadnienia związane z wykorzystywaniem budynków mieszkalnych i służbowych zajmowanych przez jednostki radzieckie, jak również sprawy dotyczące wykorzystywania linii oraz środków łączności i komunikacji będących własnością NRD.

4. Podkreślono, że współpraca gospodarcza między obu państwami rozwija się na zasadzie równości, wzajemnej korzyści i braterskiej pomocy. Rząd NRD uzyskał wysokie pożyczki kredytowe ze strony ZSRR.

5. Obie delegacje rządowe podkreśliły, że główną przeszkodę na drodze zjednoczenia Niemiec jako państwa pokojowego i demokratycznego stanowi obecna polityka rządu NRF, jego polityka remilitaryzacji, udziału w NATO itp. (a)

GRANICA NA ODRZE I NYSIE ŁUŻYCKIEJ A KARTA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

W styczniu br. ukazały się w zachodnio-niemieckiej prasie rewizjonistycznej pogłoski o rzekomej obawie polskich kół dyplomatycznych i rządowych przed ewentualną dyskusją nad sprawą granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej na forum ONZ¹. Według tych pogłosek koła polskie obawiają się, że zagadnienie to mogłoby być przedstawione Organizacji Narodów Zjednoczonych przez rząd zjednoczonych Niemiec.

¹ „Tagesspiegel“ z 8 I 1957, „Schlesische Rundschau“ z 15 I 1957.